

Teresa Werner, Kocham swoje morze

można lubić groźne góry
ha wybieram morze
zamiast się na szczyty wspinać, w piasku się położę

moje ciało kocha słońce i szumiące fale
morze czasem bywa groźne, nie boję się wcale

jedni lubią zieleni lasów
a ja morskie fale
tu znikają moje smutki, tutaj sobie marzę
czasem spotkam złotą rybkę, spełni me życzenia
niechaj nigdy nie mijają słoneczne marzenia

tu się spełniają sny
piękne morze kocham cię
na mnie czekasz noc i dzień
białe skały dają chłodny cień
tutaj miłość rodzi się
tylko morze wie, że o tobie śnię
choć jesteś daleko to ja wciąż kocham cię
tylko morze wie, że o tobie śnię
choć jesteś daleko to ja wciąż kocham cię

możesz włóczyć się po świecie
a ja kocham morze
wczesnym rankiem
w pełnym słońcu i wieczornej zorzy
nic tak serca nie ukoj jak szumiąca fala
czasem płynie złotą rybkę, już ją widzę z dala

nie chce włóczyć się po świecie
kocham swoje morze
swej miłości jestem wierna
i nic nie pomoże
tutaj słońce daje radość
o szczęściu marzenia
niechaj moja złotą rybkę niczego nie zmieni

tu się spełniają sny
piękne morze kocham cię
na mnie czekasz noc i dzień
białe skały dają chłodny cień
tutaj miłość rodzi się
tylko morze wie, że o tobie śnię
choć jesteś daleko to ja wciąż kocham cię
tylko morze wie, że o tobie śnię
choć jesteś daleko to ja wciąż kocham cię